

mšensko

2016

ú n o r

Noviny pro město Mšeno a okolní obce. Měsíčník vydávaný MěÚ Mšeno. Vychází od roku 1995.

Mšensko je přes rok bez lékaře pro děti a dorost

Mšensko – Rodiče dětí ze Mšena a okolních obcí už rok vozí své děti k lékařům do jiných měst, většinou na Mělník.

Za pediatra Jana Němečka, který na sklonku předminulého roku po staadvaceti letech opustil své ordinace ve Mšeně, Nebuželích, Mělnickém Vtelně a Liběchově, totiž stále není náhrada.

Mšenský starosta Martin Mach uvedl, že už od chvíle, kdy se o ukončení praxe dětského lékaře dozvěděl, zahájil jednání s dalšími pediatry. Zatím ovšem bez úspěchu. O lékaře přitom usilují i starostové ostatních obcí, kde Jan Němeček působil.

„Vzhledem k tomu, že jednání s jednotlivými lékaři pro děti a dorost i několika nemocnicemi nepřineslo pozitivní výsledek, s mnoha obcemi jsme připravili dopis, v němž se s žádostí o pomoc obracíme na našeho senátora Jiřího

ho Voseckého. Podle nás už jsme totiž vyčerpali všechny možnosti, které jsme měli,“ konstatoval starosta Mšena a dodal, že se pod dopis vedle něho a starostky města Liběchova podepíší také starostové ze Sdružení obcí Kokořínska a ze Svazku obcí povodí Liběchovky.

Většina rodičů se svými ratolestmi dojíždí k dětským lékařům na Mělník, někteří dokonce do Prahy

nebo Mladé Boleslavi. „My s dětmi jezdíme na Mělník, ale je to docela hrůza, když musíme autobusem,“ posteskla si Jana Žilová ze Mšena, která na nového lékaře pro své dva syny čeká jako na smilování.

Náhradu za sebe už před svým odchodem zkoušel shánět i sám Jan Němeček. Ani on však nepochodil. „Bohužel podobně jako u zubařů je praktických lékařů pro děti a dorost velký nedostatek,“ řekl na začátku loňského roku lékař, který přesídlil do ordinace v Mělníku a jinam už nedojíždí.

Mšenský starosta se dokonce obrátil i na Ministerstvo vnitra, odbor azylové a imigrační politiky.

„Pokud by mezi imigranty byl dětský lékař, mohli bychom mu vedle pracovního místa nabídnout i městský byt,“ uvedl Martin Mach další způsob, jak by se podle něho dala neutěšená situace se sháněním pediatra vyřešit.

Jiří Říha

ČEKÁ NÁS

6. 2. Kanina

Masopust, sraz účastníků v 14.00 před místní restaurací

6. 2. Vysoká

výstava obrazů a keramiky Jolany Soukupové, galerie Špýchar ve Vysoké, vernisáž v 16.00

13. 2. Chorušice

Hasičský ples, sál hostince v Chorušicích, 20.00, k tanci a poslechu zahraje Bonton Band z Českého Brodu, bohatá tombola

13. 2. Mšeno

Valentýnský ples, sokolovna, 20.00, k poslechu a tanci zahraje kapela POHODA M. Žily, bohatá tombola, předprodej vstupenek v Květině u K. Živné

19. 2. Kokořínský Důl

Soví houkání, noční vycházka s mapováním sov, sraz účastníků v 18.00 v terénní stanici Správy CHKO Kokořínsko vedle hostince U báby Šubrový

22. 2. Mšeno

Beseda s herečkou, novinářkou a moderátorkou Zuzanou Bubílkovou, hala domova seniorů od 14.00

25. 2. Mšeno

druhé promítání dokumentárních filmů z projektu Jeden svět od společnosti Člověk v tísni, Baťovna, 19.00

27. 2. Mšeno

Sportovní ples, sokolovna, 20.00, bohatá tombola, předprodej vstupenek na telefonu: 725 405 827

12. 3. Mšeno

IV. Borecký půlmaraton, náměstí Míru ve Mšeně, start žen v 11.30, mužů 12.00

12. 3. Mšeno

filmový festival Expediční kamera, sokolovna, 14.00

12. 3. Stránka

ples Obecního úřadu Stránka, restaurace U Jesetera, 20.00, k tanci a poslechu zahrají Kindloví, bohatá tombola

UVNITŘ

Žáci ZŠ Mšeno ...2
navštívili pamětníky

Lobečské pivo vozila ...6
škodovka

Divadlo ve Mšeně ...8
stále žije

Seriál pro knihomoly ...9

S doktorem o dietách ...10
vážně i úsměvně

Senioři plánují ...10

Rozhovor s mšenskou ...12
florbalistkou

Staré vozy startovaly ve Mšeně

Poslední lednový pátek a sobota na Kokořínsku patřily sedmému ročníku akce Historic Kokořínsko, jejíž centrum bylo na mšenském stadionu. Pořadatelé z ASK Praha připravili trasy dlouhé celkem tři sta kilometrů, po nichž posádky vedl šipkový itinerář. Foto 3x: Jiří Říha

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Vážení čtenáři, také jste se nechali strhnout vírem letošní plesové sezony, která je v plném proudu? Letos odstartovala poměrně brzy, řada plesů už tak je ta tam, ale ještě bude pár pěkných možností, kde si „hodit kopýtkem“. Ačkoli jsem před časem nechyběl, tedy až na výjimky, na žádném plese, tentokrát jsem navštívil zatím ten na Kokoříně. První ples v opravené mšenské sokolovně jsem sice propásl, ale jsem zvědav, jak se to na nových parketách bude protáčet. Vyzkouším si to na Valentýnském plese v sobotu 13. února. Ve stejný den je i ples v Chorušicích, kam jistě také zavítá řada z vás. A v únoru nás ve Mšeně čeká ještě ples místních sportovců. Takže pořádně nabýskat lakovky...

Příjemné čtení i tančení vám přeje Jiří Říha

PŘEDPLATNÉ

Chtěli byste Mšensko každý měsíc nacházet ve své poštovní schránce? Na žádost rodáků ze Mšenska, kteří žijí mimo region, jsme zavedli předplatné. V případě zájmu volejte na 737 671 196 nebo pište na msensko@email.cz.

mšensko

**Mšensko č. 2/2016
XXII. ročník**

Noviny pro město Mšeno a okolí
 ▪ Vydává MěÚ Mšeno od roku 1995 ▪ Vycházejí v nákladu 610 ks vždy na začátku měsíce
 ▪ **Redakční rada:** Jiří Říha (jr) - šéfredaktor, Karel Horňák (kh), Vladislava Kaulerová Vaňková (vkv) ▪ **Grafická úprava:** Jiří Říha ▪ **Kontakt:** msensko@email.cz, telefon: 737 671 196, pošta: Husova 149, 277 35 Mšeno ▪ Uzávěrka příspěvků je vždy 15. den v měsíci ▪ Redakční úpravy vyhrazeny ▪ **Tisk:** K-Tisk
 ▪ Povoleno Ministerstvem kultury ČR, reg. č. MK ČR E 10701

Vychází pro: Mšeno, Chorušice, Kadlín, Kaninu, Kokořín, Lobeč, Nosálov, Stránku, Vrátno.

Ples Duší Kokořínska lákal už počtvrté do Truhlárny

Kokořín – Letitá prkenná podlaha v Galerii Truhlárna na Kokoříně se v pátek 22. ledna prohýbala pod tančícími páry. Po roce je tam lákal už čtvrtý ročník plesu Duší Kokořínska, který uspořádala krajinářská architektka Markéta Pešičková z Horní Vidimi společně s provozovateli Truhlárny a přáteli.

Plesy na Kokoříně navazují na setkání zajímavých lidí z okolí, které Markéta Pešičková před lety zorganizovala. Dala mu název Pavučina. Nitky Pavučiny, které propojily lidi z několika obcí Kokořínska, pak přerostly v ples.

„Setkání bylo příjemné, mělo silnou atmosféru, ale věděla jsem, že příště by to mělo mít další rozměr. Tak vznikla myšlenka plesu. Plesu našeho, místního, na míru nám, místním nadšencům,“ popsala začátky tradice, která se na Kokoříně uchytila.

Ples je podle Markéty Pešičkové specifický místem i osazenstvem.

„Myslím, že je hodně znát, že

Kokořínský ples lákal tanečníky už počtvrté. Foto 3x: Jiří Říha

jsme všichni z místa, navzájem se známe a jsme podobného naladění. Nejsme ale uzavřenou skupinou, to vůbec ne, jedná se o duše otevřené, přátelské a komunikativní,“ připomněla autorka myšlenky kokořínského plesu.

Zatímco první tři ročníky plesu Duší Kokořínska patřily čistě swin-

govým kapelám, letos pořadatelé návštěvníkům přichystali změnu a do Truhlárny pozvali známou mělnickou Tancovačku Standy Tatara.

Kapela, která je známá především polkami, tangy a valčíky, tentokrát svůj repertoár vyladila do období dvacátých a třicátých let minulého století.

Jiří Říha

Ples Duší Kokořínska před čtyřmi lety navázal na setkání nadšenců z Kokořína, nazvané Pavučina.

Křížek a kaplička ve Stránce se dočkají opravy

Stránka - Obec Stránka se chystá opravit dvě drobné sakrální stavby. Podle starosty Štefana Dvorščíka se má obnovy dočkat kamenný podstavec s křížem, který stojí u vodojemu, a kaplička sv. Jana Nepomuckého u hospody paní Maximové. „Požádali jsme o dotaci z Fondu kultury a obnovy památek Středočeského kraje. K žádosti jsme přiložili vyjádření Národního památkového ústavu, který opravu doporučil,“ uvedl starosta. Oprava křížku i kapličky má stát 147 tisíc korun, z čehož by až 95 procent mohla pokrýt dotace. Záleží ovšem na tom, zda ji obec získá. (jr)

Obec žádá o dotaci na opravu sakrálních staveb. Foto 2x: Š. Dvorščík

Žáci mšenské základní školy vyzpovídali dva pamětníky

Mšeno - Základní škola Mšeno se v letošním školním roce zapojila do projektu neziskové organizace Post Bellum. Post Bellum je organizace, která od roku 2001 vyhledává a nahrává vzpomínky pamětníků klíčových momentů 20. století, dokumentuje příběhy, vypráví je dál, zapojuje žáky a studenty.

Ve škole vznikly dva realizační týmy vedené Martinou Klemmentovou a Jiřinou Trunkovou. Po teoretických začátcích v září a říjnu se žáci dali do práce. Vytipovali a oslovili pamětníky z řad občanů Mšena. Můžeme prozradit, že se jedná o paní Libuši Němcovou a pana Josefa Kaulera.

Jeden z týmů navštívil Libuši Němcovou. Foto 2x: archiv ZŠ Mšeno

Těsně před Vánocemi začala jedna z nejnáročnějších fází projektu –

natáčení rozhlasové reportáže s pamětníky. Natočeno již tedy je, nyní vybrat to nejdůležitější, připravit průvodní slovo a v polovině února jedou oba týmy nahrát opravdovou rozhlasovou reportáž do Českého rozhlasu v Praze.

Do projektu se škola zapojila společně se Základní školou Byšice. O nejlepší reportáži se bude rozhodovat v červnu. Držme našim žákům palce.

Chtěla bych poděkovat oběma pamětníkům za vstřícný přístup, za milé přijetí při natáčení, za všechny informace, které jsme se dozvěděli. Dále panu faráři Michalu Šimkovi, který je naším patronem v projektu, za jeho pomoc a cenné rady.

Jiřina Trunková,
ředitelka ZŠ Mšeno

O svém životě mšenským školákům vyprávěl i Josef Kauler.

Kateřina si zahraje v krajském kole

Mšeno - V pondělí 25. ledna se v koncertním sále ZUŠ Mšeno konalo okresní kolo soutěže základních uměleckých škol ve hře na elektronické klávesové nástroje.

Vyhlašovatelem i donátorem soutěže je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. V čase od 14 do 17 hodin vystoupilo před odbornou porotou celkem jedenáct soutěžících: čtyři z domovské ZUŠ Mšeno, čtyři ze ZUŠ Mělník a tři ze ZUŠ Kralupy. Soutěžní repertoár každého soutěžícího zahrnoval široké spektrum dovedností při ovládání elektronických kláves, od klavírní techniky po složité programování rytmů a harmonií.

Předsedou poroty byl uznávaný jazzový klavírista ing. Radim Linhart. V pětičlenné porotě se dále sešli všichni vyučující elektronick-

kých kláves ze zmíněných ZUŠek s tím, že učitelům nebylo dovoleno bodovat své žáky. Součet bodů se pak dělil počtem hodnotitelů. Průměrná známka určovala pořadí.

Soutěžní repertoár každého soutěžícího zahrnoval široké spektrum dovedností.

Podle propozic MŠMT musel soutěžící, jenž chtěl dosáhnout na první místo a tedy na postup do krajského kola, získat nejméně 21 bodů z 25 možných. To se podařilo pouze třem z jedenácti. Dva z nich – Sandra Křížová a Eva Vondráčková – studují hru na elektronické klávesové nástroje v ZUŠ Mělník.

Kateřina Sochorová, jež zvítězila v nejmladší věkové kategorii, studuje v ZUŠ Mšeno ve třídě Karla Hornáka. Za tímto úspěchem je možné nalézt především úsilí a zaujetí učitelovo, které se posléze přenáší i na jeho žáky.

Děkuji kolegovi Hornákovi i jeho žákům za vynikající reprezentaci Základní umělecké školy Mšeno, a to nejen Kateřině Sochorové. I další menší účastníci soutěže – Kateřina Redrová, Jan Homolka a Štěpán Hladký – podali velmi dobré výkony a ve svých věkových kategoriích obsadili druhá místa. Přeji Kateřině Sochorové hodně štěstí a obhacujících zkušeností v krajském kole, jež se koná v úterý 22. března v ZUŠ Kralupy.

Dr. Josef Šebesta, vedoucí hudebního oboru ZUŠ Mšeno

SLOUPEK FARÁŘE

Dojždím do Mšena za svými pracovními povinnostmi vlakem z Mladé Boleslavi. Směrem na Mělník

už moc nejždím. Poté, co byla slavnostně otevřena nově postavená trať na Mělník, neodolal jsem a svezl jsem se. Ne pro zábavu – ale i kdyby – mířil jsem za svými povinnostmi dočasného správce evangelického sboru na Mělníce, konkrétně na bohoslužby do Centra seniorů Ludmila. A zpátky zas lokálkou do Mšena. Nedrncalo to jako dřív. A snad jsme i dojeli včas. V srdci jsem prožíval velkou radost spolu se všemi příznivci obnovy této malebné tratě. Svého času jsem nabízel k podpisu společenstevním i průvodčím petici vyzývající k rekonstrukci a k zachování provozu na trati. Od průvodčích jsem získal pět podpisů, ostatní podepsali elektronickou verzí. A pečlivě na internetu sledovali, jak podpisy přibývají. Několik dní před otevřením mi jedna z průvodčích poděkovala za to, že jsem se zasloužil o znovuoživení trati, a ona tím pádem nepřišla o práci. Řekla to způsobem, jako bych to byl právě já, kdo vše probojoval. Mohl bych se tetelit blahem na výsluní slávy, víte, jak my muži jsme ješitní. Nakonec – vždyť i v našem mšenském evangelickém sboru jsme to všichni podepsali. A kdo mohl, rozeslal známým mail s odkazem na elektronickou podpisovku. Paní průvodčí jsem řekl, ať poděkuje mšenskému starostovi Martinu Machovi. To on táhl tu káru starostí, jednání a zápasů až do konce. A nervozita zejména poté, co byly vytrženy koleje, panovala neustále. Bylo už vysáno výběrové řízení? A když už bylo konečně definitivně rozhodnuto, že stavba se uskuteční a byly vybrány firmy, hovořil jeden z průvodčích o šibeničním termínu, který se určitě nestihne. Prý si ministerstvo dopravy vyřizuje účty ze Správou železniční cesty. A panečku, to budou padat hlavy. Nepadaly. Stal se malý zážrak. Díky úsilí bojovníka Martina Macha a všech, kdo ho podpořili. A potom, že se u nás nedá nic dělat. Rád nyní děkuji konkrétním lidem. Jako věřící vyjadřuji dík i tomu, kdo nás stvořil. Proto zakončím slovy z Žalmu 127: „Nestaví – li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé. Nestřeží – li město Hospodin, nadarmo bdí strážný.“

Michal Šimek, farář evangelického sboru ve Mšenu

Inzerce

Zastavte se na

LOBEČSKÉ

přímo ve výčepu
Parostrojního pivovaru
v Lobči u Mšena!

V únoru a březnu je
otevřeno v pátek navečer
od 17.00 a v sobotu
odpoledne od 14.00,
a to vždy do 22.00.

VÝUKA ANGLIČTINY ve Mšeně a okolí

- s rodilým mluvčím
- soukromé i skupinové
hodiny pro začátečníky
i pokročilé

- u vás doma i v kanceláři

Blíže informace:

777 599 814

gavinhuban@seznam.cz

PODPOŘTE PACIENTY S ALZHEIMEROVOU CHOROBOU

„Nikdo nevíme, kdy
budeme sami potřebovat
pomoc. Děkujeme za
jakýkoliv příspěvek.“

MUDr. Ivan Heidler, CSC
předseda Správní rady

**Alzheimer Life Foundation
Fund**

Č. Ú.: 273153627/0300

J. B. CINIBULK

Okrašlovací spolek pro
Mšeno a okolí ve spolupráci
s Kulturní komisí města
Mšena připravuje vydání
publikace o J. B. Cinibulkovi, od
jehož narození 18. dubna 2016
uplyne 140 let.

Z tohoto důvodu prosí
občany, kteří mají jakékoli
informace, fotografie nebo
vzpomínky k této osobnosti
Mšenska, o jejich poskytnutí.

KONTAKT

Jiří Říha - 737 671 196
osmseno@email.cz

Kořenovou čistírnu ve Stránci čekala v zimním období údržba

Rostliny bylo třeba posekat.

Stránka - Kořenová čistírna odpadních vod, která ve Stránci v plném provozu funguje od loňského léta, se podle starosty obce Štefana Dvorčíka osvědčila.

„Náklady na provoz kořenovky jsou minimální. V porovnání naší čistírny s mechanickou čistírnou o stejné kapacitě ušetříme jen na spotřebě elektrické energie zhruba pětadvacet tisíc korun za rok. A to do toho nepočítáme náklady na náhradní díly a opravy, které mechanická čistírna vyžaduje,“ konstatoval starosta.

Posekaná chřastice, rákos i kosatce se pak spálí. Foto 2x: Š. Dvorčík

V zimním období, když jsou kořenová pole čistírny zamrzlá, přichází na řadu křovinořez. Tím

se uschlý rákos, chřastice a vodní kosatce posekávají, aby se jim v příštím sezoně opět dařilo. (jř)

Kdo je pravý Mšeňák a kdo naopak není?

Občas zaslechnu poznámku, že ten či onen není pravý nebo opravdový nebo Mšeňák, což je sice výraz hovorový, ale zároveň vyjadřující jistý patriotismus.

Položil jsem si tedy otázku, kdo jím vlastně je? Rodilí Mšeňané dodávají, že by měl mít v naší obci předky nejméně po dvě pokolení. Toto kritérium však nesplňuje spousta lidí, dokonce i pan starosta by podle něj

nebyl „Mšeňák“. Stačí tedy prostý trvalý pobyt? Asi také ne. Naše děti jsou zde od narození, přesto nebyly

účastny na vítání občánků, protože jejich maminka je úředně hlá-

šena ve své rodné obci. Kdo je tedy pravým Mšeňanem? Každý, kdo se angažuje ve veřejném životě? Fuj, to jistě ne. A tak mě napadá jediná a možná i správná odpověď. Je jím ten, kdo se ve Mšeně cítí dobře, protože máme nádherný les

za rohem. Anebo ta, jejíž zahrádka překrásně kvete a plodí chutnou zeleninu. A také třeba chalupář, jehož pečlivě opečovávaný domek již několik měsíců nenavštívil zloděj.

Milí spoluobčané, ať už jste praví „Mšeňáci“, nebo jen obyčejní Mšeňané, přejte nám všem zimu plnou sněhu, abychom nemuseli za běžeckým lyžováním cestovat do kopců. Naše „Opičí hory“ přeci bohatě vyhovují. **Martin Kauler**

MŠEŇAN

MŠEŇÁK

Barevné pytle vyvezou v lichých útercích

Mšeno - Pytlový sběr tříděného odpadu, který byl ve Mšeně zaveden loni, bude letos probíhat v lichých týdnech, a to v úterý. Žluté a modré pytle mají lidé, kteří tento typ svozu využívají, odkládat před své domy až v úterý ráno před osmou hodinou, aby se zamezilo vyspání jejich obsahu na veřejné prostranství. Vedení města současně upozorňuje, že pytle by měly být plné a dobře zavázané. (jř)

Rozhlas bude mít dva reproduktory navíc

Kanina - Na svém prvním letošním zasedání, které se konalo na sklonku minulého týdne, schválili kaninští zastupitelé, že se obec bude ucházet o dotace na obnovu místní požární nádrže a na rekonstrukci veřejného osvětlení. Zabývali se rovněž možností rozšířit veřejný rozhlas se závěrem, že přibudou dva reproduktory. Náklady mají i s montáží dosáhnout asi třinácti a půl tisíce korun. (pš)

Chorušice mění systém svozu drobného kovu

Chorušice - Loňský sběr drobných kovových věcí do velkých popelnic u kontejnerů na tříděný odpad v Chorušicích se příliš neosvědčil. Spolu s kovy se tam objevovaly i další odpadky, popelnice se stávaly i lůžněmi hmyzu. Proto místní zastupitelé schválili změnu. Třikrát za letošní rok, na jaře, v létě a na podzim, bude vyhlášen svoz. Lidé odloží kovy před své domy, odkud je zaměstnanci obce odvezou. (pš)

Dana Svobodová: Máme před sebou ještě spousty nápadů

Mšeno - Letošní rok bych chtěla začít trochu netradičně. Nedávám si žádná nová předsevzetí (mimochoodem ta minulá většinou měla jepičí život), nedělám si žádné velké plány, protože mi je vždy nějaká nenašla situace hodně rychle změnila. Rozhodla jsem se, že tentokrát se místo do budoucnosti, podívám do minulosti. Do minulosti života naší mateřské školy ve Mšeně.

Je to již jedenáct let, kdy jsem nastoupila do MŠ Mšeno jako ředitelka. Začátky to byly těžké, vše pro mne bylo nové, neznámé a navíc jsem převzala školku za velice nehezkých okolností. Pamětníci si jistě vzpomenou na soudní tahalice okolo bývalé ředitelky. Rodiče neměli ke školce a jejímu vedení žádnou důvěru, zaměstnanci byli vystresováni a chodili do zaměstnání s obavami.

Netušili jsme, jaká nás čeká mravenčí práce, když jsme se maličkými a zpočátku velmi nejistými krůčky snažili změnit klima školky a její pověst ve městě i jeho blízkém okolí. Všechny učitelky se tohoto úkolu zhostily se ctí a vložily do své práce nejen všechny své dovednosti, znalosti a spoustu času, ale především srdce. A to byla sázka na výhru. Jejich neúnavná snaha se odrazila především na spokojenosti dětí, ale dovolím si říct, že i jejich rodičů.

Ruku v ruce se začínala školka měnit nejen zevnitř, ale i navenek. V průběhu těch dlouhých jedenácti let se za velmi významné podpory našeho zřizovatele stala školkou trojtržní a náš kolektiv se rozrostl o novou mladou paní učitelku. A musím konstatovat, že její výběr byla trefa do černého. Skvěle zapadla do našeho kolektivu a vnesla mezi nás čerstvého ducha.

Na jedné ze zahradních slavností mateřské školy se učitelky vrátily do šedesátých let minulého století. Foto: archiv MŠ Mšeno

Od začátku jsem se snažila vyměnit veškeré letité vybavení školky za nové, moderní a funkční, které by dětem zpříjemnilo celodenní pobyt ve školce. Povedla se nám i neuvěřitelná akce, kdy jsme si za obrovské podpory a pomoci rodičů vybudovali pro děti nové herní prvky na školní zahradě. Díky nemalým sponzorským darům jsme si mohli dovolit vybavit herny i zahradu spoustou nových hraček a pomůcek.

A potom konečně přišla chvíle, kdy odešla bývalá ředitelka (v té době již řadová učitelka) do starobního důchodu. V té době jsem náš kolektiv dovedla téměř k dokonalosti přijetím mladé, ale zkušené maminy, která si okamžitě studiem doplnila požadovanou kvalifikaci a v současné době je další nena-

hraditelnou součástí mého pedagogického sboru. Nakonec dostala školka doslova a do písmene nový kabátek zvenku i zevnitř a teď už jí chybí k dokonalosti jen plánovaná rekonstrukce dětských koupelen a záchodků.

Jeden moudrý člověk řekl, že člověk by měl být alespoň jednou denně pochválen, a pokud to neudělá někdo jiný, má se pochválit sám. A tak si dnes dovolím to výjimečně udělat také. Myslím, že se za jedenáct posledních let nemusím stydět a že úsilí stálo za to.

Ale největší dík a obdiv patří mým čtyřem bezvadným kolegyním, kamarádkám a skvělým učitelkám, které mě po celou dobu maximálně podporovaly, pomáhaly mi, odváděly skvělou práci, vybudovaly si nadstandartní vztahy s rodiči a dětmi a školce stejně tak jako já věnovaly nejen spoustu svého volného času, ale i kousek svého srdíčka.

Všechny mé známé ředitelky z jiných školek mi je opravdu závidí. Ale já je nedám, patří sem, do naší školky. Máme před sebou ještě spousty nápadů, které bychom chtěli společně zrealizovat a školku tak zase o kousíček vylepšit.

A vám všem přeji za tu naši mateřskou školu do letošního roku mnoho osobních i pracovních úspěchů.

Dana Svobodová

PRODÁVÁME SHÁNÍME

Daruji dvouměsíční štěňata německého ovčáka (fenku a psa). Matka něm. ovčák, otec dlouhostrýš něm. ovčák původem ze SRN. K odběru ihned. Telefon: 601 580 857.

Prodám tříletou ovci ze 75 % merino. Má velké množství mléka a nádhernou vlnu. Ideální pro někoho, kdo dělá sýry, ovce je po mladých, takže dává mléko, u dojení stojí pěkně, v kolektivu nedělá problémy, je pravidelně odčervovaná. Telefon: 608 201 186.

Sháním ve Mšeně a okolí pronájem zahrady nebo sadu za účelem pěstování ovoce. I dlouhodoběji neudržované pozemky. Možné je domluvit se i případném odkoupení. Telefon: 724 846 381 (Jiří Říha).

Koupím za katalogové ceny bankovky (v perfektním stavu) a mince (od antiky po současnost). Telefon: 602 741 507.

Inzerujte zdarma

Soukromý řádkový inzerát v měsíčníku Mšensko můžete podat zdarma, a to elektronicky na emailu: msensko@email.cz nebo na telefonu: 737 671 196.

Ceník plošné inzerce

1 cm jednosloupce	20 Kč
1 cm dvojsloupce	40 Kč
1 cm trojsloupce	60 Kč
1 cm čtyřsloupce	80 Kč
celostrana (4sl.na 26 cm)	1700 Kč

(Ceny jsou bez DPH 21 %.)

Inzerce v novinách Mšensko lze sjednat na emailu: financni@mestomse-no.cz nebo na telefonu 315 693 121. Poplatek lze uhradit buď v pokladně města, nebo bezhotovostně na č. ú. 2726171/0100, VS=2143, do zprávy pro příjemce uvést název firmy. Podklady pro výrobu inzerátu zasílat na msensko@email.cz.

Kde je Mšensko k dostání

Trafika, Mšeno. Obchod A. Oupické, Mšeno. Baťovna, Mšeno. Cukrárna u Živých a Měšťáků, Mšeno. Městská knihovna, Mšeno. Čerpací stanice, Mšeno. Prodejna potravin, Chorušice. Hotel Kokořín, Kokořinský Důl, Galerie a restaurace Truhlárna, Kokořín. Mrak Food, Nosálov. Prodejna potravin, Velký Újezd.

Inzerce

Suchánek & Vejvoda
daně, účetnictví, mzdy

- daňová přiznání a roční vyúčtování živnostníků 2015
- vedení účetnictví podnikatelů i spolků od roku 2016
- zpracování DPH včetně kontrolních hlášení od 1.1.2016

Bc. Michal Vejvoda | IČ: 880 24 555 | + 420 603 982 351
vejvoda@suchanek-vejvoda.cz | www.suchanek-vejvoda.cz

VÝROČÍ

Dne 14. ledna 2016 by se paní Marta Havlíková ze Mšena dožila 95 let. Kdo jste ji znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

Jitka Kozáková, vnučka

✿ ✿ ✿ ✿ ✿
Udělejte radost svým blízkým a popřejte jim k jejich jubileu, vzpomeňte na své zesnulé. Svůj text zašlete jako SMS zprávu na 737 671 196 nebo na e-mail: msensko@email.cz. Do předmětu uveďte: „Výročí“.

Obec Chorušice

vyhlašuje nabídku

na obsazení pracovního místa kumulované funkce: administrativní pracovník, pokladník, pracovník v soc. službách

- místo v. práce: OÚ Chorušice
- prac. poměr na dobu určitou
- předpokládaný termín nástupu: březen 2016
- 7. platová třída

Další požadavky:

úplné střední vzdělání s maturitní zkouškou, znalost práce na PC, řidičský průkaz skupiny B, aktivní řidič, dobré komunikační schopnosti, flexibilita, spolehlivost, základní znalosti podvojněho účetnictví obcí a zákonu o obcích jsou vítány
 Přihlášku možno podat osobně na OÚ Chorušice nebo zaslat poštou na adresu Obecní úřad Chorušice, Chorušice 89, 277 37 do 15. 2. 2016.

Bližší informace na telefonním čísle: 725 021 094

Město Mšeno prodá omezené množství suchého palivového štípaného dřeva (směs).

Cena za sypaný metr (prms) je 1 000 Kč + DPH (15 %).

Doprava a nakládka bude účtována zvlášť.

Zájemci mohou objednávat na MěÚ (podatelna, pokladna) nebo přímo u p. Pavla Nečase na telefonu 775 277 834.

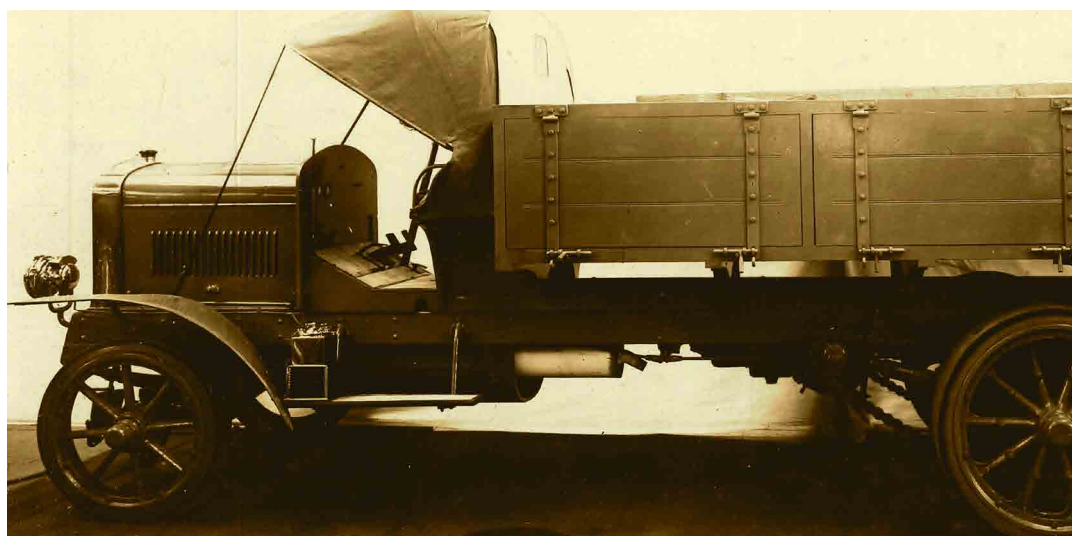
MĚLNICKÝ

deník

V měsíčníku Mšensko najdete také články, které krátce předtím vyšly v Mělnickém deníku a které se vztahují k regionu Mšenska. Další zpravodajství najdete na webu:

www.melnickydenik.cz

Lobečské pivo do hostinců vozila nákladní škodovka

Konstrukce tohoto nákladního vozu vycházela z válkou prověřeného vojenského modelu MS 18/35, který měl udávanou užitečnou hmotnost až 2 tuny, byl ale natolik předimenzovaný, že v civilní službě zvládal až dvojnásobné náklady. Jeho max. rychlost proto byla jen 16 km/hod. Po roce 1920 se proto původní typ dočkal inovace a vyráběl se pod novým označením MS 22/40 ještě dalších sedm let. Výkon motoru stoupl na 40 koní a max. rychlost dosahovala 20 km/hod. Dodávána byla řada typů nástaveb od valníků, cisteren až po autobusy. Zdroj: archiv společnosti ŠKODA AUTO

Lobeč - V roce 1922 bylo v lobečském pivovaru zapotřebí hodně peněz. Na společnost přišla ministerká revize účetních knih a vyměřila jí vysokou daň. Společníci se pro udržení kroku s konkurencí přesto rozhodli pro nutnou modernizaci. Investovali jednak do technologie a v plzeňské Škodovce pořídili novou výstřelici kád varny a vodní rezervoár. Investice však znamenaly revoluci pro transport piva. Největším výdajem bylo zakoupení prvního nákladního automobilu, který nahradil tradiční koňské a volské povozy.

Z archivu víme, že 18. května 1922 byl v nedaleké mladoboleslavské fabrice Laurin & Klement připraven nový nákladní vůz typu MS 22/40 HP, za který pivovar v Lobči zaplatil 113.199,60 korun. Továrna zásobovala pivovar z počátku i benzínem a zprostředkovala také službu zaškoleného šoféra.

Z novinky byli páni společníci nadšení a už v červnu vrchní účetní pivovaru jednal s panem gen. ředitelem Václavem Klementem o možnosti koupě dalšího auta vybaveného zbrusu novým prototypem přívěsného vozu.

Tehdy ještě Václav Klement netušil, že se do Lobče do tří let vrátí a bude to pro něho jeden z nejtěžších životních okamžiků. Právě na místním zámku totiž v létě roku 1925 podepsali oba společníci do-

hrady št. 10.	Pk/Sm	Lieber's Code Used.	VIDĚN
		ABC 5th Edit. Code Used.	BUDAPEŠT
37 a 73.			č. 87.500.
4630.			č. 19.655.
316.			
8005.			

V MLADÉ BOLESLAVI, dne 18. května 1922.

ÚČTV U BANK:

Živnostenská banka v Praze.
 Živnostenská banka, fil. v Praze.
 Živnostenská banka, fil. v Ml. Boleslavi.
 Živnostenská banka, filialka v Bratislavě.

Parostrojní pivovar, zaps. spol. s r. o.,

Lobeč, okr. Mladá Boleslav.

Nákladní vůz MS 22/40 HP.

Dovolujeme si závořile sdělit, že Vámi objednaný nákladní automobil typu MS 22/40 HP, jest ku převzetí úplně připraven a prosíme o laskavé zprávy, kdy můžeme s Vaší návštěvou za účelem jeho převzetí počítati.

V nynější době hlavní sezony není nám bohužel možno, abychom mohli vám zapůjčiti na dobu 14 dní svého šofera, jak bychom v jiné době milerádi učinili, avšak můžeme Vám doporučiti známého šofera, který by byl ochoten na tuto dobu u Vás nastoupiti a v případě, že by Vám vyhovoval, mohl by býti angažován definitivně.

Očekáváme Vaše zprávy i v tomto směru a znamenáme

s veškerou úctou:

LAURIN & KLEMENT
 AKC. SPOL.

kument o fúzi s Akciovou společností, dříve Škodovými závody v Plzni a poválečnou krizí oslabená firma Laurin & Klement byla po 30 letech slavné existence vymazána z rejstříku.

Zakladatelé sice obdrželi v podniku čestné funkce, na rozhodování

však už neměli prážádný vliv.

Ptáte se, proč k tomu došlo právě v Lobči? Byla to jedna z velkých partií byznysu, kterou sehrál Josef Šimonek, místní velkostatkář a někdejší prezident správní rady Škodových závodů v Praze.

Pavel Prouza

Učitel Rudolf Sekera působil v Kadlíně i v Chorušicích

Následující řádky sepsal praděd MUDr. Marka Sekery Rudolf Sekera, který v letech 1893 až 1904 působil jako řídící učitel v Chorušicích. K Chorušicím vázalo Rudolfa Sekeru i další pouto - v roce 1899 tu pochoval oba své rodiče. Rudolf Sekera působil jako učitel nejen v Chorušicích, ale předtím i ve Vehlavicích, v Kadlíně a potom ve Vraňanech.

Narodil jsem se 16. července 1864 (je mi tedy přes 70 roků) v městyse Chlumíně, okresu melnického. Otec se jmenoval Josef Sekera, narozený roku 1827 v Mnětěši pod Řípem, a matka Barbora, rodem Heřmanová z Budečnic u Zlonic, kde její otec býval učitelem. Ze učitelování bývala tehdy báda a nouze, je vidět z toho, že maminka v mládí v Praze sloužila v rodině kněžičiho zahradníka v Kinského zahradě. Vypravovávala, která byla jednou na popravě nějakého vraha na Židovských pecích a která musila každodenně s vršku Kinského zahrady, kde stával domek zahradníkův, jít pro plzeňské pivo do Spálené ulice, neboť plzeňské se toho času na Smíchově netočilo. Ten zahradníkův domek na vršku Kinského zahrady tam ostatně stojí doposud a já, kdykoliv přijdu do Kinského zahrady, postojím u něj a myslívám si: Z tamtých dveří maminka jako mladé děvče vycházela...

Jak jsem již uvedl, pocházel můj otec z Mnětěše pod Řípem, kde jeho otec byl velkým sedlákem. Tohoto svého dědečka jsem již živého nezastihl, ani babičku. Podle tehdejších nařízení se majitelkou statku po smrti rodičů stalo nejstarší z dětí a tím byla tatínkova sestra Rozárka, kdežto ostatní dostali pouze peněžitou výbavu, snad asi 500 zlatých. Tatínek se po vychození školy v Černoučce vyučil řemeslu truhlářskému. Asi v 19 letech, tedy roku 1848 nebo 1849, nastoupil službu vojenskou a celkem na vojně pobyl asi 8 nebo 9 roků. Po vojně se vrátil k truhlářině a asi v roce 1860 koupil si od svého staršího bratra Františka, cukráře a perníkáře, domek v Chlumíně, neboť ten následkem nemoci musil zanechat cukrářství a brzy na to asi zemřel. S maminkou se tatínek seznámil na řípské pouti a v roce 1862 se s ní oženil. V roce 1866 truhlářil ještě, neboť často vypravoval, co v tom roce, když řádila cholera, zhotovil rakví. Brzy po roce 1866 tatínek truhlářinu zanechal a v době zakládání takzvaných „Oulů“, potravních spolků, stal se pokladníkem takového spolku. Následkem choroby mamini rodiče v roce 1882 svůj domek v Chlumíně prodali. Nato žili v tom samém domku jako soukromníci a v roce 1890 se

Škola a kostel v Chorušicích na dobové fotografii. Foto: Obec Chorušice

přestěhovali ke mně do Kadlína, nato v roce 1894 do Chorušic, kde v roce 1899 zemřeli a tam jsou pochováni.

Valně jsme si v Chlumíně jako rodina nežili, ale také ne špatně. Oblibátní večeři v létě, v zimě byl hrnek mléka, do něhož se nakrájel chléb. Zbyly-li housky v krámě, měli jsme je k obědu spařené, na sádle opečené. A jak byly dobré! Vajíčka jsme snad neměli nikdy, až teprve za dob studií mi je někdy maminka udělala na rendlíček. Bože, to byla chuť! A což teprve párek, který se koupil na jarmarce (ty za mých mladých let byly v Chlumíně ve flóru a shromažďovalo se na nich lidí z celého širokého okolí).

Školu jsem navštěvoval v Chlumíně, kde byl pouze jeden učitel, a to Jan Hlaváček. Pamatuji si naň velice dobře, jak nosil tehda tak zvaný „kaiserbart“ a jak my děti, když šel po Klomíně – tak se dřív všeobecně říkalo, utíkaly jsme k němu, abychom mu políbily ruku.

V roce 1875 poslali mne rodiče do Prahy, kde jsem navštěvoval čtvrtou třídu obecnou Staroměstské školy obecné i měšťanské, tehdaž vyhlášené. Třídím učitelem tam byl Josef Král, později vůdce učitelstva. Po 4. třídě jsem chodil 3 roky do téže měšťanské školy. V roce 1879 nastoupil jsem do učitelského ústavu v Praze, kdež jsem pobyl čtyři léta, až do roku 1883. Tehdy jsem po prázdninách nastoupil místo tehdaž podučitele na dvoutrídni škole ve Vehlavicích u Mělníka. Vesnice byla chudá, ale já tam pracoval rád, jak ve škole, tak mezi lidem. A mohu říci, že tam bylo působit mé nejideálnější, nejšťastnější. Lidi i děti měli mne tam rádi, a když jsem po roce odtamtud odcházel, plakali – a já s nimi. Žádal jsem někde, kde by byl kostel, chtěje vyhovět vůli rodičů, abych jednou mohl se stát při učitelování i regenschorim. Inspektor přesadil mne do bohaté obce Kadlín u Mšena, kdež jsem pobyl 9 roků, jsa tam nakonec zatímním řídícím učitelem.

To už bylo docela jiné působení než ve Vehlavicích! Sedláci – boháči zvali

mne do svých rodin, zasypávali mne vším možným, takže jsem byl takřka zanesen jídlem, ovocem, mäslem, jitrnicemi... I když se za mnou přestěhovali z Chlumína rodiče, nemohli jsme se všichni takřka přejít. Nezapírám, že jsem v Kadlíně byl oblíben také z toho důvodu, že mnohé maminky – selky viděly ve mně vhodnou partii pro své dcerky. No všechny jsem si je vzít nemohl, a tak zabloudilo oko mé na faru, kde měli schovanku, která se mi zalíbila. Byl jsem snilek a věru prožil jsem tu krásný románek, jak jej popisuje ve své krásné knize „Zapadlí vlastenci“ Rais.

Pan farář Košutecký v Kadlíně měl u sebe za kuchařku Barboru, sestru hostinského a sedláka z Dětenic u Libáně a jednu z jeho dcer, Mařenku si teta vzala k sobě na faru. Tam jsem se s ní seznámil a zamiloval se do ní. Když zemřel pan farář Košutecký a Mařenka odešla ke svým rodičům do Dětenic, neupustil jsem od své „cácorky“ a jezdil tam za ní, až jsme v roce 1893 slavili v Dětenicích svatbu. Ta byla bohužel nepříliš veselá, ježto tatínek Mařenčin ležel těžce nemocný. Zato Kadlín, když jsme tam druhý den přijeli, vystrojil mi – vzdor tomu, že jsem se zpronevěřil a vybral si za ženu cizí – velikou hostinu, na níž byl zúčastěn téměř celý Kadlín.

Když jsem v roce 1884 přišel do Kadlína, stále jako tak zvaný podučitel, byl tam řídícím učitelem pan František Ciller, výborný učitel. Ve škole se nám pracovalo dobře a mezi lidem rovněž tak. Založili jsme odbor N.J.Sev., a to se rozumí, že jsem byl zvolen jednatelem. Mimo to existoval tu čtenářský kroužek, 15 - 16 čtenářů, ponějvíce sedláků, kde se odebíraly všechny čelné české časopisy. Ty pak kolovaly po členech. V roce 1888 odešel Ciller za řídícího učitele do Chorušic, půl hodiny od Kadlína vzdálených, a na jeho místo přišel Jan Doubek z Kaniny. To už nebyl takový učitel jako Ciller a nedivno, že já, který jsem se stal po Cillerovi „regenschorim“ a kterého již od dřívější

lidé měli rádi, byl jsem opravdu víc ctěn a vážen než Doubek. Ten pobyl v Kadlíně dva a půl roku a vrátil se zpět do Kaniny, kdežto já jsem byl v Kadlíně jmenován zatímním řídícím učitelem. V tom čase zvolen jsem byl i za člena obecního zastupitelstva a za jednatele Budče mšenské.

V roce 1893 byl vypsan konkurs na místo definitivního řídícího učitele v Kadlíně, a ježto řídící učitel Ciller byl jmenován řídícím učitelem v Lužci, byl vypsan současně konkurs na místo řídícího učitele v Chorušicích. Žádal jsem obě místa, v obou místních školních radách byl jsem prvy v terně a okresní školní rada a po ní i zemská školní rada rozhodly dát mi „lepší“ místo v Chorušicích. A tak jsem přišel, tuším 1. prosince toho roku, s rodiči i svou novou ženou do Chorušic.

Ani v Chorušicích jsem nezahálel. Založil jsem tam především Spořitelni a úložní spolek, v němž jsem se stal pokladníkem, tělocvičnou jednotu Sokol, kde jsem byl až do konce svého pobytu v Chorušicích starostou, zasedal jsem po celou dobu v obecním zastupitelstvu jako pokladník, v Budči mšenské jsem se mezitím stal starostou. Když zemřeli v roce 1899 v Chorušicích moji rodiče, přistěhovala se k nám ovdovělá maminka Mařenčina s dcerou Aničkou. Anička s námi zůstala v Chorušicích i poté, co tam její maminka zemřela a až v roce 1904 se provdala za kolegu Emanuela Růžičku, posledně řídícího učitele v Krpěch.

V roce 1904 poškorpil jsem se s chorušickým děkanem Staňkem pro mou přednášku o Husovi, omrzelo mě konečně i patnáctileté varhanci, a tak jsem zažádal do Vraňan a místo také dostal. Přijeli sice ke mně sousedé z Chorušic, když už jsem se odstěhoval do Vraňan, na pěti kočárech, abych prý místo ve Vraňanech resignoval a vrátil se do Chorušic. Nevyhověl jsem, a tak zůstal jsem ve Vraňanech 20 let až do roku 1924. Zde se to pracovalo poměrně hůř, byly tu docela jiné poměry než v Kadlíně a v Chorušicích. Stal jsem se členem okresní školní rady a po převratu okresního školního výboru, dohromady jsem jím byl 12 let. A tak ve stálém shonu a práci uplynulo 40 let učitelství a já roku 1924 dobrovolně odcházím na odpočinek ke své drahé dceři do Prahy. Snad jsem za toho života i někdy klopýtl, ale vůle někomu uškodit nikdy u mě nebylo – ani ve škole, ani ve veřejném životě, ani v rodině! Ublížil – li jsem za života někomu, tedy opravdu se to stalo nevědomky a i tak jsem toho později velice, velice litoval.

To by bylo snad asi vše, co jsem napati chtěl.

Osmička mšenských ochotníků může i letos bez uzardění tvrdit: Divadlo v našem městě stále žije

Mšeno - Své poslední představení absolvovali mšensští divadelníci v dubnu minulého roku. V obnovené premiéře uvedli v sále Základní školy Mšeno hru s názvem „Postel plná cizinců“. Další reprízy však nepřišly, protože bylo nutné z personálních důvodů některé role znovu přeobsadit.

Ani takové potíže je však neodradily. Vedle ostrýlených „matadorů“ Václava Nováka, Miloše Jíry, Jiřího Fanty a Radka Sobotky, který se stará o zvuk a světlo, tvoří současný mšenský herecký soubor ještě Dana Sobotková, Pavla Jarošová, Jana Čambalová a Dana Svobodová.

Posledním nováčkem, který se po loňských hlavních prázdninách s vehemencí sobě vlastní zapojil do práce v souboru, je Dana Svobodová. Co ji přivedlo k mšenským divadelníkům?

„Když se loni v létě připravoval pořad o Václavu Havlovi,“ říká ředitelka mšenské mateřské školy, „zjistila jsem, že by se mi takový koníček docela líbil. Proto jsem místní divadelní partě slíbila, že bych to v případě potřeby zkusila. Tehdy jsem však vůbec nevěděla, do čeho jdu. Bála jsem se, že si nebudu pamatovat texty. Ale zatím mě to baví, i když to je docela náročné, jak po mně kolegové ‚dupou‘ (smích).“

Nyní probíhají kompletní zkoušky, aby s „Postelí“ mohli letos v březnu uskutečnit další představení. „Hlavně jsme chtěli, abychom si

Divadelní ochotníci obnovili s částečně novým obsazením hru *Postel plná cizinců*.

úspěšnou, celou řadou představení ‚ošlehanou‘ hru mohli zahrát i v novém obsazení,“ říká Václav Novák, který na svá bedra přijal úkol dát jako režisér dohromady zmiňované představení.

„S touto komedií jsme začínali před několika lety pod vedením Jaroslava Víznera,“ vzpomíná Miloš Jíra, představitel jedné z hlavních rolí. „V průběhu let, jak přicházeli další herci, se aranžmá hry trochu proměnilo.“

Úspěšný kus viděli diváci v několika desítkách repríz na místech v širokém okolí, a proto se k ní ve Mšeně znovu vrátili. „Místo zkou-

šení úplně nové hry,“ říká „rejža“ Novák, „chceme ještě zapracovat na osvědčené komedii s novými kolegy. Přesný termín dalšího představení dosud neznáme, ale několik nabídek již dorazilo.“

Uvažuje mšenská divadelní parta v budoucnu o uvedení úplně nové hry? „Tahle myšlenka je dosud ve stadiu úvah,“ říká Václav Novák, „že bychom se (snad po letních prázdninách) pustili do studia nové hry. Mám nějaké tipy, ale pochopitelně bude záležet na tom, co si kolegové vyberou. Pokud se o uvedení nového kusu rozhodneme, musíme do prázdnin rozmno-

žit texty a v září začít se čtenými zkouškami.“

Myšlenka na novou hru by pro vaše diváky byla rozhodně lákavá... „To určitě,“ souhlasí Novák. „My jsme známi tím, že své hry zkoušíme dlouho, protože chceme, aby výsledek byl co nejlepší. Případná nová premiéra by rozhodně nebyla dříve než za dva roky.“

„Ze soutěží známe divadelní soubory,“ vmísil se do debaty Jiří Fanta, „které na novou hru zkoušejí měsíc či dva, pak to ovšem podle toho vypadá. Ne že by představení nebyla zvládnutá technicky, s perfektními kostýmy či kulisami, ale my jsme se už dříve – při spolupráci s režisérem Víznerem – rozhodli, že se budeme snažit o co nejlepší, skoro profesionální zvládnutí každé hry.“

Jaroslav Vízner se v minulosti hodně podílel na práci mšenských divadelníků. Uvažují do budoucna znovu o případné spolupráci?

„S panem Víznerem spolupracujeme,“ doplňuje Václav Novák, „spíše případ od případu (viz Vzpomínání na Václava Havla). Nyní jsem mu navrhl podobné scénické pásmo a uvidíme, zda naši nabídku přijme. O převzetí režie nové hry jsme se dosud nebavili. Bude záležet, jakou hru bychom vybrali a zda by ho nějakým způsobem oslovila. Určitě bychom chtěli, aby nám k ní dal nějakou zpětnou vazbu.“

Karel Horňák

Seriál pro knihomoly

Dívka v pavoučí síti má zápletky i napětí

Jako na velkou událost se na podzim 2015 čekalo na vydání románu Davida Lagercrantze *Dívka v pavoučí síti*, který byl vydavatelem prezentován jako volné pokračování úspěšné trilogie Stiega Larssona *Milénium*. Lagercrantz tento svůj román přijel představit do velkých evropských měst a nezapomněl ani na Prahu. Ale jak už to bývá u nejrůznějších pokračování úspěšných titulů, málokomu se povede překročit vlastní stín, natož stín cizí.

David Lagercrantz, známý jako autor životopisného románu o Zlatanu Ibrahimoviči, není špatný spisovatel, ale tím, že přijal nabídku vydavatelství na „čtyřku“ *Milénium*, si nasadil vysokou latku.

Román *Dívka v pavoučí síti* je po řemeslné stránce napsán velice dobře, nepochybně je čtivý, promyšlený, s poměrně prokreslenou psychologií postav, zajímavými zápletkami, napětím, má vše, co by správný krimithriller

neměl postrádat. Přesto něco chybí. To něco, co své sérii o Lisbeth Salanderové dokázal dodat pouze předčasně zesnulý Stieg Larsson. To, co vás nutí neodložit knihu, dokud ji nedočtete. To, co z knih dělá opravdové bestsellery. Přesto nelze říct, že by „čtyřka“ nebyla dobrým románem. Jen nesmíte srovnávat.

V knize se opět setkáme s Lisbeth Salanderovou, Mikaelem Bloomkvistem a vydavatelstvím Milénium.

V knize se opět setkáme s Lisbeth Salanderovou, Mikaelem Bloomkvistem a vydavatelstvím *Milénium*, kteří hájí pravdu. Nebude chybět ani protistrana, tentokrát v podání amerických vládních počítačových expertů. Do hry však vstoupí někdo třetí. Identita této postavy je dlouho

skrytá, jen nepatrné zmínky vedou čtenáře zpět směrem k Lisbethinu mládí. Děj je trochu překombinovaný, Lisbeth se objevuje až od poloviny knihy a moc se o ní nedovíme. Snad jen to, že i nadále zůstává geniální a poněkud asociální. To ji však spojí s autistickým chlapcem, který se má stát obětí vraždy.

Lagercrantz zde velmi dobře navazuje na Larssona, opět zjišťujeme, že „normální“ je jen slovo. Kdo má právo říci, kdo nebo co je či není normální? Je normální Bloomkvist, když tak zarytě bojuje za pravdu ve společnosti prolezlé korupcí a přetvářkou? Je normální Lisbeth, které činí potíže i pozdrav? Je normální malý autistický chlapec? Je normální, že nájemný vrah miluje svou dceru? Je normální, že naše kroky sledují kamery a počítače? Mnoho otázek a velké téma pro Lagercrantze.

P. S.: Asi vznikne i „pětka.“ (vkv)

Kokořín snoubencům nabízí termíny svateb

Kokořín - Romantické páry mohou i letos uzavírat civilní sňatky na hradě Kokořín. Svatební obřady se konají v Brožíkově síni v novém paláci. Letos hrad nabízí od jara do podzimu osmadvacet termínů, z nichž si snoubenci mohou vybrat na matrice Obecního úřadu ve Vysoké. První z nich je 22. dubna. (pš)

PRANOSTIKY NA ÚNOR

- **Únor bílý - pole sílí.**
- **Únorová voda - pro pole škoda.**
- **Leží-li kočka v únoru na slunci, jistě v březnu poleze za kamna.**
- **V únoru sníh a led - v létě nanesou včely med.**
- **Když skřivánek v únoru zpívá, velká zima potom bývá.**
- **Jestli únor honí mraky, staví březen sněhuláky.**
- **Když únor vodu spustí, ledem ji březen zahustí.**
- **Co si únor zazelená - březen si hájí, co si duben zazelená - květen mu to spálí.**
- **Mnoho mlh v únoru přivodí mokré léto.**
- **Když větrové na konec února uhoď, moc obilí se na poli neurodí.**

Čtenáři si v mšenské knihovně loni půjčili skoro osm tisíc knih

Mšeno - Počet čtenářů, kteří byli v roce 2015 registrováni v Městské knihovně ve Mšeně, činil 217 osob, z tohoto počtu bylo 96 čtenářů do patnácti let. Počet výpůjček dosáhl 7895 knih a 470 periodik. Knihovnu navštívilo 2 253 čtenářů a 728 uživatelů internetu.

Do knihovního fondu v roce 2015 přibýlo 322 nových knih, z toho bylo 287 titulů pro dospělé a 45 pro dětské čtenáře.

Pro žáky Základní školy Mšeno bylo v loňském roce připraveno 18 besed, kterých se celkově zúčastnilo 380 dětí. Téma besed a vyprávění byla pestrá - báje, pověsti, poezie, příběhy s dětským hrdinou, pohádky - až po literaturu faktu.

V červnu proběhlo již popáté Pasování prvňáčků na Rytíře čtenářského řádu - tak jako každý rok byly děti pasovány knihovnickým mečem a jako dárek dostaly průkazky do knihovny na rok zdarma.

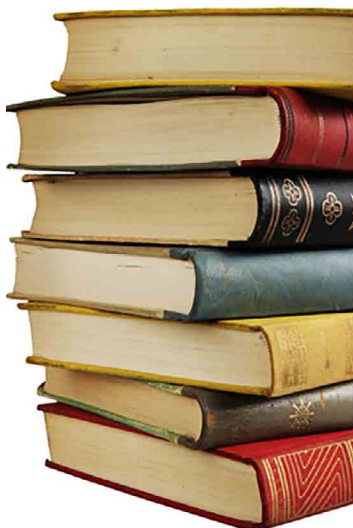
V listopadu 2014 začala soutěž pro žáky druhé třídy s názvem Čtenářská liga, která byla vyhodnocena v červnu 2015. Ten, kdo nasbíral nejvíce bodů, byl oceněn hezkou knížkou. Jednalo se o podporu čtení, děti byly bodovány za výpůjčky

a i za různé úkoly, které plnily (testy, hádanky apod.)

Ve spolupráci s Klubem seniorů se uskutečnila přednáška na téma *Templáři v Čechách*.

Knihovna spolupracovala i na organizaci kulturních akcí města, především na Dětském dni, na akci *Poslední koupání* a na akci *Rozsvícení vánočního stromu*, spojeného s jarmarkem.

Martina Hanzlová, knihovnice

KALENDÁRIUM MŠENSKA

Zimmerman Václav, Ing. (* 9. 10. 1954 Mělník † 1. 2. 2006 Řepín), vlastivědný pracovník. Absolvent střední průmyslové školy elektrotechnické v Kutné Hoře a Elektrotechnické fakulty ČVUT v Praze. Působil jako technik ve Štětí, poté programátor a projektant firmy v Kosmonosích. Od roku 1976 se věnoval amatérské speleologii a ochraně přírody Kokořinska i jako strážce Chráněné oblasti a také regionální historii. Vydal několik publikací, mj. *Jeskyně Kokořinska*, *Národní mstítel* (o historii partyzánského hnutí na Mělnicku), *Kokořinsko - krásy a zajímavosti* (spolu s Jiřím Pillerem). Žil na Řepíně a měl rozpracovány další studie, ale rozhodl se odejít dobrovolně z tohoto světa.

Böhm Josef (* 21. 2. 1831 Mšeno † 19. 5. 1889 Jeseník), veřejný činitel. Navštěvoval farní školu ve Mšeně, absolvoval gymnázium v Litoměřicích a studia práv na Univerzitě Karlově. Byl praktikantem u c. k. místodržitelství v Budapešti a dalších městech v Maďarsku, odkud se v roce 1860 vrátil do Čech a účastnil se vlasteneckého ruchu v Litoměřicích. Byl místopředsedou České besedy, tajemníkem okresního zastupitelstva v Roudnici nad Labem a později zakotvil v Praze - Smíchově, kde mu po smrti město postavilo na hřbitově hrobku a pomník s nápisem: Zde odpočívá o rozkvet Smíchova velezasloužilý J. B., ředitel městských úřadů. Zároveň byl předsedou Jednoty samosprávných úředníků obecních a okresních v království Českém.

Frydlová Anna, podle Ludvíka Böhma **Frydlová** (* 22. 2. 1851 Mšeno † 15. 8. 1879 Basilej), operní pěvkyně. Získala základní hudební a pěvecké vzdělání ve Mšeně, v Praze byla žačkou Bedřicha Smetany a Josefa Maýra. Zpívala s velkým úspěchem v Prozatímním divadle v Praze, ale nakonec odešla do Německa, kde působila v opeře ve Strasburgu. V Basileji se seznámila s ředitelem divadla, za kterého se provdala. Vracívala se do Mšena, kde zpívala na koncertech, byla čestnou členkou mšenského pěveckého spolku Vyšehrad.

Procházka Oleg Václav (* 13. 2. 1896 Kokořín † 26. 2. 1945 Brandenburg, Německo), voják, účastník odboje. Studoval českou vyšší reálku v Mladé Boleslavi, v dubnu 1915 odveden. Abolvoval školu pro důstojníky pěchoty a odešel ve funkci velitele čety na ruskou frontu. Podařilo se mu přeběhnout k Rusům a přihlásit se do České družiny. V 1929 - 33 byl přednostou na hlavním štábu ministerstva národní obrany v Praze, odkud byl přeložen do posádky v Milovicích. Od roku 1937 až do likvidace čs. branné moci v létě 1939 byl opět na hlavním štábu Čs. armády. Ihned po fašistické okupaci se zapojil do domácího odboje Obrana národa, po rozsáhlém zatýkání se skrýval na Moravě, v únoru 1940 byl zatčen v lesích u Strážnice. Byl odeslán do Berlína, kde byl odsouzen k trestu smrti. Odtud byl převezen do Brandenburg, kde byl v žaláři dva roky. Nacistická vraždící mašinerie na něj nezapomněla a v únoru 1945 byl popraven. (Zdroj: M. Šigl - Kdo byl a kdo je)

Noc bude patřit sovímu houkání

Kokořínsko - Sovám je věnována noční akce pořádaná v pátek 19. února Správou Chráněné krajinné oblasti Kokořínsko Máchův kraj. Zájemci o účast na Sovím houkání se sejdou v osmnáct hodin v terénní stanici vedle hostince U báby Šubrový. Po vyprávění o sovách, které žijí na Kokořínsku, bude následovat mapování sov prostřednictvím nahrávek jejich hlasových projevů. Trasy mají vést mimo pevné cesty, proto by účastníci měli mít vhodné boty. Zapomenout nemají ani na baterky. Předpokládáný konec Sovího houkání je hodinu před půlnocí. Přihlásit se lze na mailu marcela.holubová@nature.cz, kam zájemci musí uvést i kontakt na sebe. V případě nepříznivého počasí by akce musela být zrušena. (red)

Kadlínští senioři na letošní rok chystají opět zajímavé aktivity

Kadlín - Sdružení seniorů Kadlín se opět bude scházet pravidelně jednou za čtrnáct dní v měsíci, a to ve čtvrtek od 14 hodin v knihovně obce.

Na schůzkách budou podle zájmu členů zařazovány akce zaměřené na vzdělávací činnost, různé zajímavé pracovní aktivity, případně místo schůzek budou uskutečňovány výlety do okolí. Návrh činnosti není dogma, je to otevřený dokument, který bude průběžně podle možností a potřeb členů upřesňován a doplňován.

Vzdělávací činnost bude zaměřena na besedy (při společných schůzkách v knihovně), kde se budeme zajímat o politiku, hospodářskou problematiku venkova, bezpečnost, zdravotní problematiku, sociální záležitosti, cestování, seznámení s prací na počítači. Z kulturní oblasti pak o výtvarné činnosti, malování a hudbu.

Zaměříme se ale také na výlety, návštěvy kulturních programů pro seniory v Domově seniorů Mšeno. Navštívíme muzea v Mělníku, Benátkách, Jičíně, Mladé Boleslavi, Lobči, a také zámky a hrady - Mělník, Veltrusy, Ploskovice a Kokořín.

Letos budou kadlínské sdružení seniorů čekat také pracovní aktivity v tvůrčí dílně.

Bez zájmu jistě nebude ani jízda železnicí Mšeno – Mělník a zpět (únor, květen), návštěvy výstav a kulturních akcí v okolí obce a na vypravíme se také na výlet do Liberce - ZOO a Botanická zahrada.

Během letošního roku budou kadlínské sdružení seniorů čekat také pracovní aktivity v tvůrčí dílně, zaměřené na aranžování květin pro výstavu Květina, na aranžování

ovoce a zeleniny pro výstavu Plodů podzimu, na práci s pedikem a proutím, na tvorbu příležitostních dekorací (Velikonoce, Vánoce) a na výrobu keramiky.

Zapomenout nesmíme ani na další společenské aktivity, které nás v letošním roce čekají. Vedle výroční schůze Sdružení seniorů Kadlín, která se uskuteční v březnu, to jsou rehabilitační cvičení v DS Mšeno, kondiční cvičení, zapojení členů do Univerzity třetího věku v Penzionu Mšeno, piknik pod rozhlednou na Hradišti i předvánoční večírek a předvánoční návštěva seniorů v domovech ve Mšeně a v Mělníku.

Návrh činnosti kadlínského sdružení seniorů je rozmanitý a pestrý. Odpovídá našim možnostem i přáním členů sdružení. Všechny návrhy se možná nepodaří uskutečnit, ale budeme se snažit, aby co nejvíce návrhů bylo naplněno.

Jitka Nová a Zdeněk Šesták

S doktorem o dietách, vážně i úsměvně

Pořádný chlap ví, že domácí baculka je k nenahrazení

Celou historii lidstva provází touha po dokonalém těle. Už prapředci, dávní lovci mamutů, potřebovali mít mohutné svaly, aby zajistili obživu pro své blízké, museli být hbití, aby unikli divoké zvěři, ohební ke sbírání lesních plodů a bylinek. To vše bylo zcela přirozené a vycházelo z jejich potřeb.

I současná společnost si přeje vypadat fyzicky dobře podle aktuálních vzorů, ale již bez jakékoliv vazby na jejich způsob života, natož obživy. Svalnatí, nabušené jedince, hlavně muži, jsou stále pseudozorem pro mladé, ale i starší samičky. Vychrtlé modelky s umělými prsy jsou žádaným zbožím nejen pro reklamní agentury, ale i pro rychlozbohatlíky a jedince bez jakéhokoliv vzdělání, zato s peněženkou plnou peněz a kreditních karet. A naše poctivé maminy a výborné kuchařky, unavené každodenní starostí o děti a manžela, se dostávají na okraj společnosti. Není ale nutné zoufat.

Pořádný chlap ví, že domácí baculka je k nenahrazení, jen ji nesmí provokovat hloupými poznámkami na její postavu, která vůbec není podstatná, pokud se cítí dobře a v rodině to klapě. Ostatně i poslední výzkumy ukazují, že je lepší mírná

nadváha a pohoda, než vyhublost a stres za cenu drastických diet, podpůrných prostředků a plastických operací. Bylo by to tak jednoduché, kdybychom nebyli pod neustálým tlakem médií, jakže máme vypadat a které nás navíc nutí pochybovat o své postavě, stravování a navíc nabourávají naši pohodu.

Je to hlavně o naší hlavě, ale buď, někdy s postavou skutečně něco musíme udělat, obzvláště, pokud se začínají objevovat některé neduhy a nemůžeme dělat to, na co jsme byli zvyklí. Často se začíná od toho, že si zjistíme BMI (body mass index neboli index tělesné hmotnosti). Stačí rozdělit hmotnost těla v kg výškou na druhou a výsledná hodnota nám řekne, jak jsme papírově na tom. Hodnoty do 29 u žen a 30 u mužů jsou vcelku pohodě. Pokud jsou vyšší a blíží se k obezitě budou určité úpravy směrem dolů prospěšné. Ale nezapomínejme na to, že BMI je jen orientační index, který nezahrnuje věk, obvod pasu a tělesnou aktivitu. Takže takový hokejista Jágr může mít stejnou hodnotu, jako pivní štamgast až na to, že u prvního je hmotnost vyšší díky svalové hmotě a u druhého množstvím tukové vrstvy zejména v břišní oblasti. A tak se zase dostáváme

k některým redukčním dietám a jejich hodnocení.

Paleodieta

Paleodieta vychází z toho, že je dobré jíst to, co jedli naši předci, jenže my žijeme úplně jinak. Místo chytání ryb, sběru místních plodin a honu na lesní zvěř vysedáváme u počítače a pochutnáváme si na sladkostech a rýžích. Při této dietě bychom měli jíst hodně bílkovin a málo cukernatých potravin včetně obilovin. To samo o sobě je nesmyslné. Cukry jsou rychlým zdrojem energie a v potravě jich potřebujeme alespoň 40 % vedle 30 % bílkovin a 30 % tuků. Nepochopitelné je i doporučení mořských plodů, ne že by nebyly fajn, ale ne každý je má rád a navíc u některých metabolických chorob jsou pro vysoký podíl purinů zcela nevhodné.

U navrhovaných citrusů je úsměvné, kde se k nim ti naši prapředci dostali, když žádné zásilkové služby neexistovaly. Tato dieta zakazuje i mléko a luštěniny, které byly jejich základní potravou. Takže žádné racionální zdůvodnění této diety, jen další módní výstřelek.

Krabičková dieta

Krabičková dieta je zajímavý ná-

pad, dostáváte vytíženou dietu se sníženou nutriční hodnotou, nejlépe nic jiného, než vám dodají. V zásadě se nic nezakazuje a ani nedoporučuje. Výhodou je pravidelnost stravování a získání návykových postupů. A to je vše. Stojí to ale zbytečné peníze. Stejný úspěch dosáhnete, když si sami rozdělíte, co máte rádi, do krabiček nebo misek a do ledničky se za celý den nepodíváte.

Dieta krevních skupin

Úžasným nesmyslem je dieta podle krevních skupin. Pokud se do ní začtete, zjistíte, co jsou krevní skupiny a čím se liší. Tím ale pravda končí. Neexistují žádné potraviny vhodné pro tu nebo jinou krevní skupinu a pseudodoborné rady, co jíst a co nejíst, jsou spíše k pláči. Bohužel ani žádné zázračné potraviny dlouhodobě nezpůsobí redukci nadváhy, ani chia semínka, zelené plody kávovníku nebo jiné exotické plodiny, ostatně jinak by se neobjevovaly každý měsíc nové a nové výmysly se zaručeným účinkem.

A rada na závěr: jezte do polosityta, přidejte na pohybu a hlavně se mějte rádi. Když Bůh požehná, pokračování přišť. **Ivan Heidler**

díl 2.

Školní ples se vydařil na jedničku

Mšeno - Naše základní škola letos zahájila plesovou sezonu již 15. plesem v pořadí. Podle našeho názoru se ples vydařil. Zatančili jsme si, pobavili se a ti šťastnější i vyhráli v tombole.

Čtěl bych poděkovat všem sponzorům plesu z řad organizací, institucí, podnikatelů, z řad rodičů, prostě všem, kteří nám jakkoli pomohli.

Celý výdělek byl vložen do fondu SRPZŠM, ze kterého přispíváme žákům na školní výlety, na kulturní představení, sportovní akce... Všechny finance jdou ve prospěch dětí.

V neposlední řadě bych chtěla poděkovat kolegům, kteří se podíleli na přípravách plesu, za bezproblémový průběh.

A vás všechny ostatní zvou na 16. školní ples, který se bude konat 21. ledna 2017.

Jiřina Trunková,
ředitelka školy

Na plesu školy se představili profesionální tanečníci. Foto 3x: Archiv ZŠ Mšeno

Nosálovští si konec roku užili v Ráji

Nosálov - Závěr loňského roku jsme si v Nosálově zpestřili hned dvakrát. Nejprve to byla Mikulášská nadílka, v rámci níž nebyly balíčky připraveny jen pro děti, ale také pro naše seniory. Akce se konala ve velmi příjemném prostředí nedaleké restaurace v Ráji, samozřejmě za přítomnosti čertů, anděla a Mikuláše. K dobré náladě přispěla živá hudba v podání vynikající, oblíbené a nestárnoucí skupiny Difurband. Mikulášská se opravdu zdařila, o čemž svědčily spokojené úsměvy všech přítomných. Tímto bychom také chtěli poděkovat všem, kteří se na přípravě podíleli a samozřejmě i všem účastníkům.

Druhou akcí, kterou obec na sklonku roku připravila, bylo rozsvícení vánočního stromčku, které se konalo před budovou obecního úřadu a poté i uvnitř. Stromček okrášlili ozdoby, které účastníci akce přinesli. Podával se svačák a pro děti čaj. K zakousnutí byly dobroty, které místní přinesli - od jednohubek po vynikající koláče paní Tiché z Libovice. Tato akce se těší

Obyvatelé Nosálova se sešli na tradiční akci v Ráji. Foto 3x: archiv obce

poměrně velké oblibě, lidé se sejdou v pohodové atmosféře, poklábosí si o všem možném. A to je v dnešní

uspěchané době moc dobře. Najít si chvíli pro druhé a vypustit všední starosti.

Vladimír Mráček

KINO MÁJ DOKSY ÚNOR

- 2. 2. 15.00** - **Stážista** (komedie, USA, 2015, režie Nancy Meyers)
- 2. 2. 17.30** - **Single Man** (psychologické drama, USA, 2009, režie Tom Ford)
- 2. 2. 20.00** - **REVENANT Zmrtvých-vstání** (drama, USA, 2015, režie Alejandro González Iñárritu)
- 3. 2. 9.45** - **Za kamarády z televize 9** (výběr nejkrásnějších a neúspěšnějších českých pohádek – Maxipes Fík ve škole, O klukovi z plakátu, Divoké sny Maxipsa Fíka, Kosi bratři, Řikání o víle Amálce, Maková panenka a turecký měsíc, Jak se Rumcajs podruhé potkal s Rabijákem, Jak Rákosníček předělával mrtvou vodu na živou, Jak Křemílek a Vochomůrka pozdravili myšku)
- 6. 2. 15.30** - **Alvin a Chipmunkové: Čiperná jízda** (animovaná komedie pro celou rodinu, USA, 2015, režie Walt Becker)
- 6. 2. 17.30** - **Padesátka** (komedie, ČR, 2015, režie Vojtěch Kotek)
- 6. 2. 19.30** - **Osm hrozných** (western, USA, 2015, režie Quentin Tarantino)
- 9. 2. 17.30** - **Lemmy** (životopisný, USA, 2010, režie Greg Olliver a Wes Orshoski)
- 9. 2. 20.00** - **Zbrusu Nový zákon** (komedie, Lucembursko/Francie/Belgie, 2015, režie Jaco van Dormael)
- 13. 2. 15.30** - **Ledová sezona** (animovaná komedie pro celou rodinu. USA/Indie, 2016, režie Trevor Wall)
- 13. 2. 17.30** - **Decibely lásky** (hudební komedie s hudbou Michala Davida, ČR, 2016, režie a scénář Miloslav Halík)
- 13. 2. 20.00** - **Lemmy** (životopisný, USA, 2010, režie Greg Olliver a Wes Orshoski)
- 16. 2. 17.30** - **Decibely lásky** (hudební komedie s hudbou Michala Davida, ČR, 2016, režie a scénář Miloslav Halík)
- 16. 2. 20.00** - **Taxi Teherán** (drama, Írán, 2015, režie Džafar Panahí)
- 20. 2. 15.00** - **EXPEDIČNÍ KAMERA** – filmový festival cestovatelských a outdoorových filmů
- 23. 2. 17.30** - **Rodinný film** (drama, ČR, 2015, režie Olmo Omerzu)
- 23. 2. 20.00** - **Saulův syn** (drama, Maďarsko, 2015, režie Laszlo Nemes)
- 24. 2. 15.00** - **Naše obec – naše škola** (vernisáž k výstavě výtvarných prací dětí 1. stupně z 12 základních škol Českolipska a Novoborska. Výstavu zahájí pěvecká a dramatická pásma dětí ze ZŠ Okna. Za hudebního doprovodu rodičů žáků ZŠ Okna proběhne tvorba společné mandaly, prohlídka a výběr 12 nejlepších obrázků, které budou použity na tvorbu nástěnného kalendáře na rok 2017)
- 27. 2. 15.30** - **Řachanda** (pohádka, ČR, 2016, režie Marta Ferencová)
- 27. 2. 17.30** - **Rodinný film** (drama, ČR, 2015, režie Olmo Omerzu)
- 27. 2. 20.00** - **Sedm statečných** (western, USA, 1960, režie John Sturges)

Florbalistka Barbora Šimonková ze Mšena říká: Mým největším fanouškem je tatka

Mšeno - Florbalistka Barbora Šimonková je osmnáctiletou gólmankou pražského klubu z Chodova. Pochází ze Mšena a jejím mateřským florbalovým klubem byly Kralupy. Je to brankářka se zodpovědným přístupem na hrací ploše i mimo ní, která se ze sebe snaží se v každém zápase vydat maximum. Studuje hotelnictví na střední škole v Mladé Boleslavi a letos ji čeká maturita.

Mluvila jste o maturitním plesu, takže se teď připravujete na zkoušku z dospělosti?

Ano, je to tak. Studuji obor hotelnictví v Mladé Boleslavi a už jsem ve čtvrtém ročníku. Letos mě čeká bohužel maturita. Ale maturitní ples je v tomto ročníku nejlepší událost.

Jak dlouho už hrajete florbal?

Už je to více než pět let.

Jak jste se k tomu vůbec dostala?

Poprvé jsem se k florbalu dostala na základní škole, kde jsem chodila na kroužek, který vedl můj učitel tělocviku. Tam jsem nejdříve okusila post hráče v poli, ale ten mi moc nesedl a postupem času mě učitel posadil do brány, která mi prostě sedla.

Teď hrajete za Florbal Chodov 1991. Jakými týmy jste si prošla?

Už druhou sezónu hrají za pražský Chodov. Předtím jsem hrála několik let v kralupském FBC. Je to můj mateřský tým a klub, který mě přivedl do florbalového světa. Bez něj bych nebyla tam, kde teď jsem. Mnohý zkušeností mi ale dal i florbalový camp Floorball Rookie Camp. Tam jsem byla už několikrát po sobě. Trénovala jsem s florbalovými hvězdami z velmi úspěšných týmů. A právě díky této zkušenosti jsem narazila právě na Chodov.

Sledujete ještě, jak si vede váš startovací klub FBC Kralupy?

Určitě holky sleduji. Zajímá mě, jak si zrovna vedou, a s pár lidmi z bývalého klubu jsem pořád v kontaktu.

V současné době hrajete ligu v juniorské kategorii, máte ambice na vyšší?

Juniorky mají jen jednu ligu, ve které jsou všechny týmy v republice.

Barbora Šimonková hraje za pražský Chodov. Foto: archiv hráčky

ce. Aktuálně nám začíná nadstavbová část a cesta do play off, kam se určitě chceme probojovat. Rozhodně bychom chtěly letos dosáhnout na medaili, která nám minulý rok utekla mezi prsty, a získaly jsme pouze bramborovou.

Proč jste si vybrala zrovna brankářský post?

Těžko říci, přijde mi, že ten post si spíše vybral mě. Jak už jsem psala, do brány mě posadil můj učitel na základní škole, který asi viděl, že moje nebojácnost a dravost se lépe využije v bráně.

Dirigujete z branky hru svých spoluhráčů?

To je vlastně v popisu práce gólmana, má totiž o hře mnohem lepší přehled než hráčky. Přece jenom mi dirigování hráček dělá trochu problém, ale i tak se snažím holkám vždy pomáhat nejlépe, jak umím.

Je gólmanství příprava na zápas jiná než ostatních hráček?

Ano, gólmani mají vše trochu jinak než hráčky v poli. Někdy je potřeba se připravit individuálně jak v hlavě, i v rozcvičce, protože gólman má za úkol rozdílnou práci než ostatní. Já osobně se ráda rozbívám s holkami, naladím se s nimi na pozitivní vlnu, která je do zápasu velmi důležitá. A až potom se věnuji individuální přípravě, kterou do brány potřebuju.

Jsou v Čechách vůbec ve florbale profesionálky, protože fotbalistky to tak nemají?

Svým způsobem ano. Ale spíše to bereme tak, že je tu hodně úspěšných a zkušených hráček, které mají své zasloužené místo i v české reprezentaci. S některými mám do-

konce i tu čest trénovat v ženském A týmu.

Jaký je váš největší sportovní, nebo osobní úspěch?

Mým největším sportovním úspěchem, zároveň i osobním je ten, že hrají za jeden z nejlepších českých týmů. V juniorskách pravidelně chytám a mám možnost trénovat i s A týmem, kde získávám mnoho zkušeností. Myslím, že v sezoně se nám daří, jsem moc ráda, že jsem součástí týmu, ve kterém je skvělá parta holek a všechny vždy bojujeme až do konce. Náš poslední úspěch byl bronz z letního turnaje Prague Games a doufám, že další a ještě lepší bude na konci této sezony.

Kdo je vašim největším fanouškem?

Mým největším fanouškem je určitě tatka, bez kterého bych neměla možnost v Chodově vůbec být. Maximálně mě podporuje a je přítomen na každém zápase a vlastně i na většině tréninků. Prochází se mnou tuto celou sportovní cestu od samého začátku až do konce, za což jsem mu moc vděčná!

Barbora Walterová, Deník

Virtuální Univerzita třetího věku ve Mšeně

zahajuje výuku v letním semestru
ve středu 10. února 2016.

Od 9.00 zahajujeme první přednáškou semestrálního kurzu

GENEALOGIE - HLEDÁME SVÉ PŘEDKY

Garant: Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze.
Kurz posluchače seznámí se základními pojmy z oblasti genealogie (rodopisu) a poskytne jim informace o tom, jak začít pátrat po svých předcích.

Od 10.30 pokračujeme první přednáškou semestrálního kurzu

OBKLOPENÍ TEXTILEM

Garant: Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze.
V cyklu přednášek se posluchači dozvědí o textilních vlákenných surovinách, které tvoří základ všech textilních výrobků. Přednášky je seznámí s typy tkanin a pleteniny, zkoušením jejich vlastností. Budou seznámeni se symboly údržby textilních výrobků i se systémem značení jejich kvality.

Další informace lze získat na internetových stránkách
www.e-senior.cz nebo v Domově seniorů Mšeno u Blanky
Dvorčíkové - tel.: 315 694 720, mobil: 606 823 127,
e-mail: dsm.reditel@seznam.cz.